

DIREKTIVA 2009/20/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 23. aprila 2009****o zavarovanju lastnikov ladij za pomorske zahteve****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

pozvala, naj spodbujajo lastnike ladij, da so ustrezno zavarovani.

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 80(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,ob upoštevanju mnenja Odbora regij ⁽²⁾,v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Eden od elementov politike Skupnosti o pomorskem prevozu je izboljšanje kakovosti trgovskega pomorskega prevoza na način, da je obnašanje vseh gospodarskih subjektov bolj odgovorno.

(2) Odvračilni ukrepi so bili sprejeti že z Direktivo 2005/35/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. septembra 2005 o onesnaževanju morja z ladij in uvedbi kazni za kršitve ⁽⁴⁾.

(3) Države članice so dne 9. oktobra 2008 sprejele izjavo, v kateri so soglasno priznale pomen uporabe Protokola iz leta 1996 h Konvenciji iz leta 1976 o omejevanju odgovornosti za pomorske zahteve s strani vseh držav članic.

(4) Obvezno zavarovanje bi moralo zagotoviti boljšo zaščito za žrtve. Prispevati bi moralo tudi k izločitvi ladij, ki ne izpolnjujejo standardov, in k omogočanju obnovitev konkurence med upravljavci. Poleg tega je v Resoluciji A.898(21) Mednarodna pomorska organizacija države

(5) Odpraviti bi bilo treba neskladnosti z določbami te direktive. Direktiva 2009/16/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o pomorski inšpekciji (prenovitev) ⁽⁵⁾ že določa zadržanje ladij, ki nimajo spričeval, ki se morajo hraniti na ladji. Kljub temu je ustrezno zagotoviti možnost, da se ladja izžene iz pristanišča, če nima potrjena o zavarovanju. Načini izгона iz pristanišča bi morali omogočiti, da se položaj v razumnem roku popravi.

(6) Ker ciljev te direktive, in sicer vzpostavitve in izvedbe ustreznih ukrepov na področju politike o pomorskem prevozu, države članice ne morejo zadovoljivo doseči in ker te cilje zaradi njihovega obsega in učinkov lažje doseže Skupnost, Skupnost lahko sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne prekoračuje okvirov, ki so potrebni za doseganje navedenih ciljev –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1**Predmet urejanja**

Ta direktiva določa pravila, ki se uporabljajo za nekatere vidike obveznosti lastnikov ladij v zvezi z njihovim zavarovanjem za pomorske zahteve.

Člen 2**Področje uporabe**

1. Ta direktiva se uporablja za ladje z bruto tonažo 300 bruto ton ali več.

2. Ta direktiva se ne uporablja za vojne ladje, pomožne vojne ladje ali druge ladje, ki so v lasti države ali jih ta upravlja in jih javne službe uporabljajo za nekomercialne namene.

3. Ta direktiva ne posega v režime, določene v instrumentih, ki veljajo v zadevnih državah članicah in so na seznamu Priloge k tej direktivi.

⁽⁵⁾ Glej stran 57 tega Uradnega lista.

⁽¹⁾ UL C 318, 23.12.2006, str. 195.

⁽²⁾ UL C 229, 22.9.2006, str. 38.

⁽³⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 29. marca 2007 (UL C 27 E, 31.1.2008, str. 166), Skupno stališče Sveta z dne 9. decembra 2008 (UL C 330 E, 30.12.2008, str. 7) in Stališče Evropskega parlamenta z dne 11. marca 2009 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽⁴⁾ UL L 255, 30.9.2005, str. 11.

Člen 3

Opredelitev pojmov

Za namene te direktive se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (a) „lastnik ladje“ pomeni registriranega lastnika morske ladje ali drugo osebo, npr. najemnika ladje, ki je odgovoren za delovanje ladje;
- (b) „zavarovanje“ pomeni zavarovanje z odbitki ali brez njih in vsebuje, na primer, škodno zavarovanje vrste, ki jo trenutno ponujajo člani mednarodne skupine zavarovalnih skladov, in druge učinkovite oblike zavarovanja (vključno z dokazanim samozavarovanjem) in finančne varnosti, ki ponujajo podobne pogoje kritja;
- (c) „Konvencija iz leta 1996“ pomeni prečiščeno besedilo Konvencije iz leta 1976 o omejevanju odgovornosti za pomorske zahtevke, ki jo je sprejela Mednarodna pomorska organizacija (IMO), kakor je bila spremenjena s Protokolom iz leta 1996.

Člen 4

Zavarovanje za pomorske zahtevke

1. Vsaka država članica zahteva, da imajo lastniki ladij, ki plujejo pod njeno zastavo, zavarovanje, ki pokriva te ladje.
2. Vsaka država članica zahteva, da imajo lastniki ladij, ki plujejo pod zastavo, ki ni zastava te države članice, urejeno zavarovanje, ko take ladje vstopajo v pristanišče, ki je v pristojnosti države članice. To državam članicam ne preprečuje, da v skladu z mednarodnim pravom zahtevajo enako, če takšne ladje plujejo v njihovih teritorialnih vodah.
3. Zavarovanje iz odstavkov 1 in 2 pokriva pomorske zahtevke ob upoštevanju omejitev po Konvenciji iz leta 1996. Znesek zavarovanja za vsako ladjo v nezgodi je enak zadevnemu najvišjemu znesku za omejitev odgovornosti, kakor določa Konvencija iz leta 1996.

Člen 5

Inšpekcijski pregledi, skladnost, izgon iz pristanišča in zavrnitev vplutja vanj

1. Vsaka država članica zagotovi, da vsak inšpekcijski pregled ladje v pristanišču v njeni pristojnosti v skladu z Direktivo

2009/16/ES vključuje preverjanje, da se potrdilo iz člena 6 hrani na ladji.

2. Če se potrdilo iz člena 6 ne hrani na ladji in brez poseganja v Direktivo 2009/16/ES, ki predvideva zadržanje ladij v primeru ogrožanja varnosti, lahko pristojni organ izda odločbo o izgonu ladje, o katerem se uradno obvesti Komisijo, druge države članice in zadevno državo zastave. Zaradi izdaje takšnega naloga o izgonu vsaka država članica tej ladji zavrne vstop v vsa svoja pristanišča, dokler lastnik ladje ne predloži potrdila iz člena 6.

Člen 6

Potrdila o zavarovanju

1. Obstoje zavarovanja iz člena 4 se dokaže z enim ali več potrdili, ki jih izda zavarovatelj in se hranijo na ladji.
2. Potrdila, ki jih izda zavarovalnica, vsebujejo naslednje informacije:
 - (a) ime ladje, njeno identifikacijsko številko IMO in pristanišče registracije;
 - (b) ime in glavni kraj poslovanja lastnika ladje;
 - (c) vrsto in trajanje zavarovanja;
 - (d) ime in glavni kraj poslovanja zavarovatelja in po potrebi kraj poslovanja, kjer je zavarovanje sklenjeno.
3. Če uporabljeni jezik v potrdilih ni angleščina, francoščina ali španščina, besedilo vključuje prevod v enega od teh jezikov.

Člen 7

Kazni

Za namene člena 4(1) države članice določijo sistem kazni za kršitev nacionalnih določb, sprejetih na podlagi te direktive, in sprejmejo vse ukrepe, potrebne za zagotovitev, da se te kazni izvajajo. Predvidene kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

Člen 8

Poročila

Komisija vsaka tri leta, prvič pa do 1. januarja 2015, Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o uporabi te direktive.

Člen 9

Prenos

1. Države članice uveljavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, pred 1. januarjem 2012. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice sporočijo Komisiji besedila temeljnih določb predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 10

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 11

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Strasbourgu, 23. aprila 2009

Za Evropski parlament

Predsednik

H.-G. PÖTTERING

Za Svet

Predsednik

P. NEČAS

PRILOGA

- Mednarodna konvencija o civilni odgovornosti za škodo, povzročeno z onesnaženjem z nafto, 1992,
 - Mednarodna konvencija o odgovornosti in nadomestilu škode v zvezi s prevozom nevarnih in zdravju škodljivih snovi po morju, 1996,
 - Mednarodna konvencija o civilni odgovornosti za škodo, ki jo povzroči onesnaženje z gorivom, 2001,
 - Mednarodna konvencija o odstranitvi razbitin, Nairobi, 2007,
 - Uredba (ES) št. 392/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o odgovornosti prevoznikov potnikov po morju v primeru nesreč.
-